

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/13/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911205621
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5911205621.15

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská č. 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36854140, právne zast. JUDr. Branislavom Zubercom, advokátom, so sídlom kancelárie Michalská ulica č. 9, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, XXX XX R., právne zast. JUDr. Milanom Vavrekom, advokátom, so sídlom kancelárie Tichá č. 590, 027 12 Liesek, v konaní o zaplatenie 763,58 eur s prísli

rozhodol:

Súd konanie v celom rozsahu zastavuje.

Odporcovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zloženého preddavku na trov znaleckého dokazovania vo výške 500,-eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 642,52 eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu JUDr. Milana Vavreka, advokáta so sídlom Tichá č. 590, 027 12 Liesek, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd priznáva štátu náhradu trov konania vo výške 22,03 eur, ktorú sumu je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Ružomberok, a to do troch dní od právoplatnosti výroku tohto uznesenia.

Súd vracia navrhovateľovi: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská č. 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36854140 časť súdneho poplatku vo výške 1,87 eur a zároveň upravuje Daňový úrad Bratislava, aby po právoplatnosti tohto uznesenia sumu 1,87 eur poukázal k rukám navrhovateľa.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.09.2011 v znení jeho čiastočných späťvzatí a zmien sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 763,58 eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 361,11 eur vo výške 14,80 % ročne od 07.07.2012 až do zaplatenia, úrokmi z omeškania zo sumy 514,-eur vo výške 9 % ročne od 07.07.2012 až do zaplatenia a debetným úrokom zo sumy 147,34 eur vo výške 25 % ročne od 01.07.2011 až do zaplatenia, a to titulom neuhradenia debetného zostatku na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý mal navrhovateľ zriadiť a viesť v prospech odporcu na základe zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda zo dňa 24.04.2007, ako aj titulom neuhradenia úveru, ktorý mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi vo výške 1.659,69 eur (50.000,- Sk) na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.04.2007.

Podaním zo dňa 29.05.2014 doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.06.2014 (t.j. po tom ako bol navrhovateľovi doručený znalecký posudok z odboru písomoznalectvo vypracovaný Mgr. P. N. č. posudku 15/2014, zo záverov ktorého vyplynulo, že podpisy na zmluve o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda zo dňa 24.04.2007, a taktiež podpisy na zmluve o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.04.2007 nie sú podpismi odporcu) zoberal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho

zástupcu návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním 05.06.2014 vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania v celom rozsahu.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhlášky“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 15 písm. a) a b) Vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 ods. 1 Vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 141 ods. 2 O.s.p. trovy dôkazov, ktoré nie sú kryté preddavkom, ako aj hotové výdavky ustanoveného zástupcu, ktorý nie je advokátom, a trovy spojené s tým, že účastník koná vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumie (§ 18), platí štát.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 O.s.p. o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

Podľa § 171 ods. 3 O.s.p. ak je uznesenie podľa zákona alebo podľa rozhodnutia súdu vykonateľné až po právoplatnosti, plynie lehota na plnenie až od právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona.

Podľa § 18 cb zákona o súdnych poplatkoch ak bol podnet na úkon alebo konanie podaný podľa predpisov účinných do 30. novembra 2013, vyberajú sa poplatky podľa predpisov účinných do 30. novembra 2013. Konania vo veciach poplatkov začaté a právoplatne neukončené do 30. novembra 2013, sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. novembra 2013.

Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, ktorý zobral návrh na začatie konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu v celom rozsahu späť, s čím odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril súhlas, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a konanie zastavil.

Pri rozhodovaní o trovách konania sa súd v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. v prvom rade zaoberal tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (podľa procesného výsledku). V zásade platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad prezumovaný § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., tak zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy odporcovi. V posudzovanom prípade zobral navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez právne relevantného dôvodu, keďže nebolo preukázané, že späťvzatie návrhu bolo odôvodnené neskorším správaním odporcu (úhradou dlhu, ktorý bol predmetom žaloby), a preto zodpovednosť na zastavení konania nesie navrhovateľ. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania v celom rozsahu došlo v bezprostrednej časovej následnosti po tom, ako bol navrhovateľovi doručený znalecký posudok Mgr. P. N., zo záverov ktorého vyplynulo, že podpisy na zmluve o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda zo dňa 24.04.2007, a taktiež podpisy na zmluve o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.04.2007, ktoré zmluvy boli právnymi titulmi, od ktorých navrhovateľ odvodzoval dôvodnosť žaloby, nie sú podpismi odporcu. Z uvedeného postupu potom možno jednoznačne vyvodiť, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania došlo z dôvodu zmenenej dôkaznej situácie v neprospech navrhovateľa.

Vzhľadom k tomu, že predtým ako došlo k úplnému späťvzatiu žaloby zobral navrhovateľ návrh na začatie konania čo do zaplatenia sumy 235,02 eur (konanie v tejto časti bolo zastavené uznesením tunajšieho súdu č.k. 9C/13/2012-110 zo dňa 13.04.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2012) a následne v časti čo do zaplatenia sumy 256,68 eur s príslušenstvom (konanie v tejto časti bolo zastavené uznesením tunajšieho súdu č.k. 9C/13/2012-191 zo dňa 18.04.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2013), a to z dôvodu že v týchto častiach došlo k úhrade žalovanej sumy, sa súd zaoberal otázkou, či v týchto častiach nezavinil zastavenie konania odporca, a teda či v uvedenej časti nie je daný dôvod na postup podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., pričom dospel k záveru, že dôvod na aplikáciu predmetného ustanovenia nie je v tomto prípade daný. K uvedenému záveru viedla súd skutočnosť, že prinajmenšom prevažná časť plnení poskytnutých odporcom navrhovateľovi po podaní návrhu na začatie konania (v podstate všetky splátky po 39,17 eur okrem jednej splátky vo výške 100,- eur zaplatené odporcom po 16.09.2011) boli odporcovi zrazené zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy na č.l. 69 a 70 spisu, kde nemožno hovoriť o dobrovoľnom plnení peňažného záväzku, a to aj napriek tomu, že odporca sa v konaní pôvodne bránil tým, že peňažný záväzok navrhovateľa zanikol splnením. Aplikovať predmetné ustanovenie nie je možné aj z druhého dôvodu, nakoľko na splnenie podmienok podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. je okrem správania sa odporcu potrebné, aby návrh (ako celok) bol podaný dôvodne, pričom už z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť z dôvodu záverov prezentovaných vo vyššie špecifikovanom znaleckom posudku, ktoré sa vzťahujú na posúdenie návrhu na začatie konania ako celku (znaleckým

posudkom sa riešili otázky rozhodné pre posúdenie existencie, resp. platnosti právnych titulov, na základe ktorých sa navrhovateľ domáhal zaplatenia žalovanej sumy).

V súlade s vyššie uvedeným, keďže navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania, súd priznal odporcovi náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva. Účelne vynaložené trovy konania odporcu pozostávajú z odporcom zaplateného preddavku na znalecké dokazovanie vo výške 500,- eur na vykonanie znaleckého dokazovania a z trov právneho zastúpenia vo výške 642,52 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky nasledovne: podľa § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky za jeden úkon právnej služby prislúcha právnemu zástupcovi odporcu odmena vo výške 51,45 eur (právny zástupca odporcu nesprávne určil výšku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon, keď vychádzal z výšky peňažného plnenia v sume 1.112,55 eur, nakoľko v čase, kedy v súdnej veci prevzal právne zastupovanie bola z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania od 12.12.2012 predmetom konania istina vo výške 974,98 eur na následne po ďalšom čiastočnom zastavení konania, t.j. od 16.05.2013 suma 763,58 eur, pričom týmto istinám zodpovedá odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 51,45 eur). Právnemu zástupcovi odporcu potom za 3 úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 28.02.2013, účasť na pojednávaní zo dňa 14.08.2013 a zo dňa 23.09.2013) prislúcha odmena vo výške 3 x 51,45 eur, spolu 154,35 eur. Za úkon právnej služby účasť na pojednávaní zo dňa 04.03.2013 patrí právnemu zástupcovi odporcu podľa § 14 ods. 1 písm. c) Vyhlášky odmena vo výške dvojnásobku základnej sadzby tarifnej odmeny, nakoľko účasť na pojednávaní presiahla 2 hodiny (pojednávanie trvalo od 10.00 do 12.15 hod.), t.j. vo výške 2 x 51,45 eur, spolu 102,90 eur. Pokiaľ si právny zástupca uplatnil odmenu aj za úkony písomné vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo dňa 27.03.2013 a zo dňa 17.04.2013 súd mu odmenu k týmto úkonom nepriznal, nakoľko predmetné podania neobsahujú vyjadrenie vo veci samej, ale iba súhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania (navyššie predmetné podanie zo dňa 27.03.2013 ani neobsahuje riadne a určito vyjadrený súhlas so späťvzatím a pre jeho nejasnosť a neurčitosť musel byť právny zástupca odporcu opätovne zo strany súdu vyzvaný na oznámenie či súhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania). Pokiaľ ide o úkon právnej služby porada s klientom zo dňa 01.03.2013, súd poukazuje na to, že obhajcovi už priznal odmenu za úkon prevzatie a príprava zastúpenia, ktorý v sebe zahŕňa aj úkon prvá porada s klientom a v nadväznosti na uvedené, súd potom obhajcovi nepriznal odmenu za predmetnú poradu. Navyššie súd poukazuje na § 14 ods. 6 Vyhlášky v znení do 30.06.2013, podľa ktorého ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí. Pokiaľ si právny zástupca odporcu uplatnil odmenu aj za úkon právnej služby účasť na pojednávaní zo dňa 14.05.2013 súd má zo spisového materiálu preukázané, že pojednávanie bolo odročené z dôvodu odvolania podaného odporcom, ako aj z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania zo strany právneho zástupcu navrhovateľa, pričom odporca bol o zrušení termínu pojednávania upovedomený. Súd preto odmenu právnemu zástupcovi za tento úkon nepriznal a nepriznal mu ani cestovné a náhradu za stratu času. Súd však právnemu zástupcovi odporcu priznal odmenu za úkon porada s klientom zo dňa 22.03.2013 a zo dňa 13.08.2013 vo výške 2 x 34,30 eur, t.j. 68,60 eur (t.j. vo výške 2/3-ín základnej sadzby tarifnej odmeny). Súd poukazuje na to, že právny zástupca odporcu si uplatnil odmenu za predmetné porady iba v rozsahu trvania jednej hodiny a nie za každú jednotlivú skončenú hodinu, a tak mu súd v zmysle návrhu priznal odmenu iba za prvú hodinu porady, a to vo výške zodpovedajúcej 2/3-ínám základnej sadzby tarifnej odmeny (v tomto smere súd poukazuje aj na to, že podľa § 13a ods. 1 písm. b) Vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013 mal právny zástupca odporcu nárok na odmenu za poradu s klientom zo dňa 13.08.2013 vo výške celej základnej sadzby tarifnej odmeny, avšak keďže si uplatnil iba odmenu v rozsahu 2/3-ín, súd, nakoľko je viazaný návrhom mu nemohol priznať viac ako si uplatnil). Pokiaľ si právny zástupca uplatnil aj odmenu za poradu s klientom zo dňa 13.08.2013 (správne má byť 02.06.2014), súd mu za tento úkon priznal podľa § 13a ods. 2 písm. d) Vyhlášky krátenú odmenu, t.j. iba vo výške polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za poradu s klientom kratšiu ako 1 hodina (nakoľko z priloženého dokladu nevyplýva čas porady) vo výške 25,73 eur (1/2-ica zo sumy 51,45 eur). Na základe uvedeného potom podľa § 15 písm. a) v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky, právnemu zástupcovi odporcu prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s 6 úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2013 vo výške 6 x 7,63 eur (právny zástupca si uplatnil tzv. režijný paušál k úkonom vykonaným v roku 2013 v nižšej ako Vyhláškou stanovenej výške, t.j. vo výške platnej za rok 2012), t.j. 45,78 eur a v súvislosti s 1 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 vo výške 8,04 eur. Podľa § 15 písm. b) v spojení s § 17 ods. 1 Vyhlášky právnemu zástupcovi prislúcha náhrada za stratu času za čas strávený cestou z Liesku

do Ružomberka a späť, na pojednávania dňa 04.03.2013, 14.08.2013 a 23.09.2013 (za každú cestu v rozsahu štyroch začatých polhodín), t.j. 12 polhodín x 13,01 eur, spolu 156,12 eur. Právny zástupca nepostupoval správne pri určení výšky náhrady za stratu času, keď správna výška náhrady za stratu času platná v roku 2013 je 13,01 eur za každú začatú polhodinu a nie 13,04 eur. Právnomu zástupcovi podľa § 15 písm. a) Vyhlášky prislúcha tiež náhrada cestovného za cesty na pojednávania dňa 04.03.2013, 14.08.2013 a 23.09.2013 z Liesku do Ružomberka a späť motorovým vozidlom zn. Volkswagen vo výške 105,41 eur za každú z týchto ciest (základná náhrada 0,183 eur, počet km 120 - za tri cesty 360 km, údaj podľa technického preukazu 7,9 l/100 km, cena pohonných hmôt 1,39 eur/l), avšak nakoľko si za 3 vykonané cesty právny zástupca uplatnil cestovné vo výške 3 x 27,-eur, t.j. 81 eur, súd mu cestovné priznal v zmysle jeho návrhu.

Štát, ktorý v priebehu konania platil nejaké trovy, má právo na ich náhradu voči účastníkovi konania. Rozhodujúci je výsledok konania. Nakoľko v súdnej veci zložený preddavok na trovy znaleckého dokazovania odporcom nebol postačujúci, štát (tunajší súd) zo svojich rozpočtových prostriedkov hradil trovy znaleckého dokazovania vo výške 22,03 eur, preto mu patrí nárok na náhradu trov v tejto výške. Vzhľadom na výsledok konania, v ktorom mal úspech odporca, nakoľko navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral návrh na začatie konania bez relevantného dôvodu v celom rozsahu späť, súd dospel k záveru, že uhradiť trovy štátu je povinný navrhovateľ. Dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov súd u odporcu nevzhladol.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi, ako aj štátu trovy konania v lehote do troch dní od jeho právoplatnosti, a teda viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia (§ 171 ods. 3 O.s.p.) z toho dôvodu, že je potrebné, aby sa účastníci konania mohli podrobne oboznámiť s dôvodmi tohto rozhodnutia.

Nakoľko pred prvým pojednávaním navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť v časti o zaplatenie sumy 137,57 eur s príslušenstvom a predmetom konania tak ostala suma 974,98 eur, ktorej prislúcha súdny poplatok vo výške 6% z ceny predmetu konania, a teda suma 58,- eur, súd navrhovateľovi zostávajúcu časť súdneho poplatku vo výške 8,50 eur, na ktorú mu prináleží nárok v zmysle § 11 ods. 3 a 4 zákona o súdnych poplatkoch krátenú o sumu 6,63 eur, t.j. vo výške 1,87 eur vrátil prostredníctvom príslušného daňového úradu (§ 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)